

Thái Độ Cần Có Trước Những Màu Nhiệm

Sau khi nghe Chúa Giêsu phán rằng: *“Chính tôi*

là bánh trường sinh. Ai đến với tôi, không hề phải đói; ai tin vào tôi, chẳng khát bao giờ ... Tôi là bánh hằng sống từ trời xuống. Ai ăn bánh này, sẽ được sống muôn đời. Và bánh tôi sẽ ban tặng, chính là thịt tôi đây, để cho thế gian được sống” (Ga 6:35, 51), thì thánh Gioan ghi nhận rằng, đám thính giả ở trong hội đường Ca-phác-na-um đã bị phân chia ra làm ba nhóm, với ba thái độ khác nhau:

- Nhóm thứ nhất, những người không chấp nhận những lời của Chúa Giêsu, họ xầm xì và bàn tán sôi nổi với nhau rằng: *“Làm sao ông này có thể cho chúng ta ăn thịt ông ta được?”* (Ga 6:52).
- Nhóm thứ hai, là những môn đệ của Chúa Giêsu, họ phản đối Chúa Giêsu một cách công khai: *“Lời này chướng tai quá! Ai mà nghe [cho] nổi? [Và sau đó họ] rút lui, không còn đi theo Người nữa!”* (Ga 6:66).
- Nhóm thứ ba, là nhóm Mười Hai, họ chẳng hiểu làm sao Chúa có thể cho họ ăn thịt và uống máu của Ngài, nhưng họ vẫn trung thành đi theo Ngài. *“Thưa Thầy, bỏ Thầy thì chúng con biết đến với ai? Thầy mới có những lời đem lại sự sống đời đời”* (Ga 6:68).

Bạn nghĩ sao về ba nhóm người trên? Tôi thấy những người thuộc nhóm thứ nhất và nhóm thứ hai là những người nông nổi nhất thời. Họ chỉ nghĩ đến những lợi lộc trước mắt mà thôi. Bằng chứng là, sau khi được ăn bánh no nê, và sau khi nghe Chúa Giêsu phán: *“Thật, tôi bảo thật các ông, không phải ông Mô-sê đã cho các ông ăn bánh bởi trời đâu, mà chính là Cha tôi cho các ông ăn bánh bởi trời, bánh đích thực, vì bánh Thiên Chúa ban là bánh từ trời xuống, bánh đem lại sự sống cho thế gian”* thì họ liền vội vàng xin với Chúa ngay: *“Thưa Ngài, xin cho chúng tôi được ăn mãi thứ bánh ấy”* (Ga 6:32-34). Thế nhưng sau khi nghe Chúa Giêsu giải thích: *“Chính tôi là bánh trường sinh. Ai đến với tôi, không hề phải đói; ai tin vào tôi, chẳng khát bao giờ”* (Ga 6:35), thì họ đã ngẩng ra, đã hồ nghi, đã dè bieu, không chấp nhận lời của Ngài, rồi sau đó bỏ cuộc.

Riêng nhóm thứ ba, tức là nhóm Mười Hai, tôi thấy họ đáng cho tôi và bạn học hỏi, noi gương và bắt chước. Tại sao vậy? Là tại vì qua lời tuyên xưng đức tin của ông Phêrô, tôi có thể học được nơi các ngài về niềm tin thác và lòng trung thành tuyệt đối vào Đức Giêsu. Thật vậy, cũng giống như những thính giả khác ở trong hội đường Ca-phác-na-um, nhóm Mười Hai chẳng hiểu ắt giáp gì về những lời mà Chúa Giêsu phán với họ: *“Tôi là bánh hằng sống từ trời xuống. Ai ăn bánh này, sẽ được sống muôn đời. Và bánh tôi sẽ ban tặng, chính là thịt tôi đây, để cho thế gian được sống”* Thế nhưng các ông vẫn đặt trọn niềm tin vào Thầy Giêsu của họ, và trung tín với Ngài một cách trọn vẹn.

Bạn thân mến, qua bài Tin Mừng hôm nay, qua mẫu gương của thánh Phêrô và của nhóm Mười Một, tôi hy vọng rằng, khi đứng trước những màu nhiệm cao cả trong đạo, ví dụ như màu nhiệm bí tích Thánh Thể, màu nhiệm Ngôi Lời Nhập Thể, màu nhiệm Đức Maria trọn đời đồng trinh, màu nhiệm của đau khổ, của sự chết, sự phục sinh ... thì bạn và tôi đừng bao giờ dùng trí óc non kém, cũng đừng nên dùng những lý luận, cộng với những kiến thức hạn hẹp và nông cạn của mình, để lý luận, bàn cãi hay giải thích những màu nhiệm. It's impossible! Bạn và tôi hãy bắt chước và hãy học hỏi nơi thánh Phêrô và nhóm Mười Một đức tính khiêm tốn, luôn mở rộng tâm hồn ra, để đón nhận những mạc khải của Thiên Chúa về các màu nhiệm, đặc biệt là màu nhiệm về bí tích Thánh Thể.

Đứng trước các màu nhiệm về đạo, chúng mình hãy xác tín rằng Thiên Chúa quyền phép vô cùng, Ngài có thể làm được mọi sự, bởi vì: *“Đối với Thiên Chúa, không có gì là không thể làm được”* (Lc 1:37). Và xin bạn hãy ghi nhớ nằm lòng, đừng bao giờ quên lời của Đức Chúa phán qua môi miệng của tiên tri Isaiah: *“Tu tưởng của [Thiên Chúa] không phải là tu tưởng của [chúng ta], và đường lối [chúng ta] không phải là đường lối của [Thiên Chúa]. Trời cao hơn đất chừng nào thì đường lối của [Thiên Chúa] cũng cao hơn đường lối [chúng ta], và tu tưởng của [Thiên Chúa] cũng cao hơn tu tưởng [chúng ta] chừng ấy”* (55:8-9).

Chúng mình hãy cầu nguyện cho nhau, xin Chúa qua lời chuyển cầu của thánh Phêrô ban cho bạn và cho tôi một tấm lòng khiêm tốn, một niềm tin vững mạnh, và có một trái tim chân thành, để nhờ vậy chúng mình mới có thể vui vẻ và sẵn sàng đón nhận những mạc khải của Thiên Chúa, và qua đó, Ngài sẽ soi lòng mở trí để tôi và bạn hiểu rõ hơn về các màu nhiệm, đặc biệt là màu nhiệm về bí tích Thánh Thể.

fter hearing Jesus say: *“I am the bread of life;*

whoever comes to me will never hunger, and whoever believes in me will never thirst...I am the living bread that came down from heaven; whoever eats this bread will live forever; and the bread that I will give is my flesh for the life of the world” (Jn 6:35, 51); Saint John records that the viewers at the synagogue in Capernaum was divided into three groups, with three different attitudes:

- The first group was those who did not accept the words of Jesus; they murmured and quarreled among themselves, saying: *“How can this man give us [his] flesh to eat?” (Jn 6:52).*
- The second group was the disciples of Jesus; they were murmuring and publicly opposed Jesus: *“This saying is hard; who can accept it? [As a result] many of his disciples returned to their former way of life and no longer accompanied him! (Jn 6:66).*
- The third group is the Twelve Apostles, they did not comprehend how God could feed them His flesh and drink His blood, but they faithfully followed Him. *“Master, to whom shall we go? You have the words of eternal life” (Jn 6:68).*

What do you think of these three groups of people? Personally, I perceive the first and second groups of people as transitory. They only consider the instant benefits/instant gratification. The proof is, after having eaten the bread and was satisfied, and after hearing Jesus say: *“Amen, I say to you, it was not Moses who gave the bread from heaven; my Father gives you the true bread from heaven. For the bread of God is that which comes down from heaven and gives life to the world”* without hesitation, they asked the Lord: *“Sir, give us this bread always” (Jn 6:32-34).* However, as Jesus said to them: *“I am the bread of life; whoever comes to me will never hunger, and whoever believes in me will never thirst (Jn 6:35);* they scattered, doubted, mocked, rejected His word, and then walked away.

As for the third group, that is, the Twelve, their attitudes toward Jesus are admirable and worthy for us

to learn, follow their example, and imitate. Why is it so? Because through Peter's profession of faith, I was able to learn and imitate from them the conviction, dependence, and true loyalty to Jesus. Indeed, just like the other listeners/viewers that present at the synagogue in Capernaum, the Twelve did not fully grasp what Jesus said to them: *“I am the living bread that came down from heaven; whoever eats this bread will live forever; the bread that I will give is my flesh for the life of the world”* Yet they placed their trust in Jesus, and remain completely faithful to Him.

My dear friends, through today's Gospel and the exemplar of Peter and the Eleven Apostles, I hope that, when we are faced with the great mysteries of our faith, for instance, the mystery of the Eucharist, the mystery of the Incarnate Word, the mystery of Mary as a perpetual virgin, the mystery of suffering, death, resurrection...we should never use our limited minds, nor should we use our arguments, along with our restricted and inadequate knowledge, to reason, debate, or rationalize the mysteries. It's impossible! We should imitate and learn from Saint Peter and the Eleven the virtue of humility, always open our hearts to receive God's revelations about the mysteries, especially the mystery of the Eucharist.

As we stand in awe of the mystery of our faith, let us be convinced that God is infinitely powerful, He can do all things, because: *“for nothing will be impossible for God” (Lk 1:37).* And please take it to heart, do not forget the word of the Lord that came through the lips of the prophet Isaiah: *“For my thoughts are not your thoughts, nor are your ways my ways—oracle of the LORD. For as the heavens are higher than the earth, so are my ways higher than your ways, my thoughts higher than your thoughts” (55:8-9).*

Let us pray for one another, through the intercession of Saint Peter, may He grant us a humble heart, a strong faith, and a sincere heart so that we may be joyful and ready to receive God's revelations. Through that, He will open our hearts and minds better to understand mysteries, especially the mystery of the Eucharist.

Lm Ansgar Phạm Tĩnh, SDD

www.chatinh.org

www.nhachua.org

Crucial Attitudes Toward *Mystery*

